

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Gabriely Mederovej v právnej veci žalobcu: **Š. R.**, J., a zast. JUDr. Š. M., advokátom, K. proti žalovanej: **H. V. / predtým F. /**, H., o **zaplatenie 13 277,57 eur / 400 000 Sk / s príslušenstvom**, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 14. januára 2002, č. k. 19 Cb/82/2001-81, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 14. januára 2002, č. k. 19 Cb/82/2001-81 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania 1 593,31 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 400 000 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 01. 01. 2000 a trovy konania 40 800 Sk.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca si uplatnil proti žalovanej zaplataenie sumy 400.000,- Sk s príslušenstvom ako vkladu tichého spoločníka z dôvodu, že žalovaná mu od roku 1996 neposkytla zo zisku žiadny príjem. Z tohto dôvodu vypovedal zmluvu o tichom spoločenstve a požiadal o vrátenie vkladu, ako aj 50 % podielu na zisku.

Žalovaná s návrhom nesúhlasila a navrhlo ho zamietnuť. Uvidela, že podpísala zmluvu o tichom spoločenstve, avšak jej náležitosti dojednal V. R.. Zo zmluvy nebolo nikdy plnené a žalobca jej neposkytol vklad 400 000 Sk a nemá vedomosť o tom, že by žalobca predložil doklad, z ktorého by bolo zrejmé, že jej žalovanú sumu poskytol a že ona peniaze prevzala.

Súd vypočul svedka L. F., ktorý uviedol, že je priateľom žalobcu, ktorého stretol v Dunajskej Strede a on ho požiadal, či by s ním nešiel do Trhovej Hradskej z dôvodu, že mal so sebou väčšiu finančnú hotovosť. Následne prišli do rodinného domu, v ktorom bývala žalovaná, ktorá ich pozvala do vnútra, šli zadným vchodom. V časti kde sa nachádza kuchynský kútik žalobca vybral z tašky peniaze a dal ich žalovanej, ktorá si ich prepočítala a povedala, že suma súhlasí. Aká suma bola odovzdávaná nevie, bolo tam však dosť peňazí a to päťtisícové bankovky a tisíc korunové bankovky. Až keď išli domov, v aute mu žalobca povedal, že žalovanej dal 400 000 Sk. Keď sa so žalobcom stretol, tento už mal peniaze so sebou. Pri odovzdávaní peňazí nevidel, že by účastníci medzi sebou niečo podpisovali. Žalobca vybral peniaze z obálky.

Svedok V. R. uviedol, že vie o tom, že žalovaná uzavrela so žalobcom zmluvu o tichom spoločenstve, on zmluvu nepodpísal, lebo nie je majiteľom ani spolumajiteľom firmy žalovanej, žije s ňou v druhovskom pomere. Vie, že účastníci sa dohodli tak, že žalobca bude posielat' peniaze po častiach. Po uplynutí nejakej doby peniaze nezaplatil.

Vo veci vypovedala ako svedkyňa i manželka žalobcu, ktorá uviedla, že jej manžel podnikal v oblasti pohostinstva v Trsticiach a vie, že žalovanej odovzdal žalovanú sumu niekedy v septembri 1996, ona pri tom nebola. Peniaze však s manželom prepočítala a vložili ich do obálky a manžel ich odniesol. Keď sa vrátil povedal, že peniaze osobne žalovanej odovzdal v jej byte za prítomnosti jeho priateľa. Peniaze mali doma, nie v peňažnom ústave.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, listinnými dôkazmi a zistil, že medzi žalovanou ako podnikateľkou a žalobcom ako tichým spoločníkom bola uzavretá zmluva o tichom spoločenstve, v čl. I bod 1/ ktorej je uvedené, že tichý spoločník poskytol podnikateľke ako vklad na jej podnikanie finančnú hotovosť 400 000 Sk, ktorou sa bude podieľať na jej podnikaní – pohostinskej činnosti. V bode 2 zmluvy žalovaná potvrdila podpisom na zmluve, že vklad 400 000 Sk tichý spoločník poskytne v dohodnutých častiach. V čl. III bod 4/ zmluvy si dohodli, že zmluvu možno zrušiť aj jednostranným právny úkonom oboch zmluvných strán, a to výpoveďou s výpovednou lehotou 2 mesiace. V čl. V si dohodli, že pri zániku účasti tichého spoločníka na podnikaní, je podnikateľka povinná vrátiť vložený vklad zvýšený o podiel na zisku za rok, v ktorom zmluva zanikla. Žalobca listom z 12. októbra 1999 zmluvu vypovedal v súlade s čl. III bod 4/ s tým, že zmluvný vzťah skončí po uplynutí 2 mesačnej výpovednej lehota a zároveň žiadal o vrátenie vkladu a vyplatenie 50 % podielu na zisku.

Súd vec posudzoval podľa ustanovení § 673 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka a mal za preukázané, že zmluva o tichom spoločenstve uzavretá medzi účastníkmi je platná, nakoľko spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti. Zmluva zanikla, preto žalobcovi vzniklo právo na vrátenie jeho vkladu zvýšeného o podiel na zisku. Pokiaľ ide o vklad vo výške 400 000 Sk, súd mal za preukázané, že uvedená suma bola žalovanej vyplatená. Na obsahu zmluvy sa účastníci dohodli a dobrovoľne zmluvu podpísali. Odovzdanie peňazí mal súd za preukázané svedeckou výpoveďou svedka F., ktorý bol pri preberaní peňazí prítomný a ktorý potvrdil, že žalobca odovzdal žalovanej peniaze v jej byte, ktoré žalovaná prevzala a túto skutočnosť podporne preukazuje aj obsah spisu sp. zn. 19 cb 75/01, kde boli vypočutí svedkovia, a to zamestnanci pohostinstva v Trsticiach, ktorí zhodne uviedli, že žalobca chodil do tohto

pohostinstva a predstavil sa ako vedúci, čo potvrdila ja žalovaná. Naopak žalovaná neuviedla žiaden dôkaz, ktorým by preukázala, že vklad 400 000 Sk nedostala.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd považoval žalobu za dôvodnú a rozhodol tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Žalovaná podala proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 20. marca 2002, v ktorom uviedla, že súd nezistil objektívne skutkový stav veci a pochybil v tom, že svoje rozhodnutie opieral o svedecké výpovede svedkov na strane žalobcu. Uviedla, že manželka žalobcu, ktorá nebola prítomná pri odovzdávaní peňazí a ani inak dôveryhodne nezdôvodnila pôvod peňazí, ani to, prečo ich mali uschovávané doma. K výpovedi svedka F., ako priateľa žalobcu uviedla, že tento v čase údajného odovzdávania peňazí mal iba 20 rokov, kým žalobca 40 rokov a žalobca ho iba tak náhodou videl na ulici v čase, keď niesol žalovanú sumu a zavolať ho, aby s ním išiel, hoci mal doma manželku, ktorá údajne prepočítala peniaze, ale nešla s ním ich odovzdať. Svedok si ani len nepamätal akým autom išli a ani aké bankovky boli v tej kope peňazí. Poukázala na to, že svedok uviedol, že peniaze odovzdal žalobca v kuchynskom kútiku, pričom žalovaná má kuchyňu, nie kútik. Súd tiež neskúmal, prečo si žalobca nedal písomne potvrdiť prevzatie peňazí a neskúmal ani účtovníctvo žalovanej. Ďalej súd nebral do úvahy skutočnosť, že celú vec okolo zmluvy o tichom spoločenstve nezariad'ovala žalovaná, ale jej druh V. R., ktorý bol priateľom žalobcu. Taktiež poukázala na skutočnosť, že do zmluvy sa dostala veta, že tichý spoločník poskytne vklad v dohodnutých čiastkach. Vzor zmluvy o tichom spoločenstve priniesol žalobca a žalovaná túto len odpísala a nič na nej nemenila.

Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať jej trovy konania.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd objektívne zistil skutkový stav veci, vypočul všetkých svedkov, ktorých vypočutie navrhol žalobca aj žalovaná a následne vo veci správne rozhodol. Žalobca považuje za účelové konanie žalovanej, ak spochybňuje dôveryhodnosť svedkov. Ďalej uviedol, že zmluva o tichom spoločenstve sa nevzťahovala na prevádzku potravín H. v Trsticiach, ale len na hostince v Trhovej Hradskej a v Trsticiach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací / § 10 ods. 2 O. s. p. / preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 a podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal vec, ako i konanie pred súdom prvého stupňa a dospel k názoru, že výrok napadnutého rozsudku vyslovený súdom prvého stupňa je vecne správny, správne a presvedčivé sú i dôvody uvedené v napadnutom rozsudku.

Predmetom konania je nárok žalobcu na vrátenie žalovanej sumy, ktorú mal žalobca poskytnúť žalovanej ako vklad spoločníka na základe uzavretej zmluvy o tichom spoločenstve. V konaní nebolo sporné, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o tichom spoločenstve podľa § 673 a nasl. Obch. zák., pričom zmluvný vzťah skončil na základe výpovede žalobcu po uplynutí dohodnutej výpovednej lehoty. Spornou zostala len otázka, či žalobca vklad vo výške 400 000 Sk žalovanej poskytol, nakoľko žalovaná túto skutočnosť popierala. Žalobca v konaní síce nepredložil žiadny písomný dôkaz o tom, že žalovaná peňažný vklad tichého spoločníka prevzala, to však neznamená, že nie je možné takúto skutočnosť preukázať aj inak. Súd prvého stupňa v tomto smere vykonal dokazovanie svedeckou výpoveďou osoby, ktorá potvrdila, že sa zúčastnila osobne odovzdávania vkladu žalobcu v prospech žalovanej. Zo zápisnice z pojednávania dňa 08. 10. 2001 / na l. č. 36 a nasl. spisu /, na ktorom bol vypočutý svedok p. F. L. vyplýva, že tohto pojednávania sa žalovaná osobne zúčastnila, spolu s právnou zástupkyňou. Z výpovede svedka na tomto pojednávaní je zrejmé, že svedok bol prítomný pri osobnom odovzdaní vkladu žalobcu ako tichého spoločníka žalovanej a žalovaná, ktorá k výpovedi svedka nevzniesla žiadne vecne relevantné pripomienky, okrem pripomienky, že 5 tisícové bankovky sa začali vydávať prvý krát pravdepodobne až v roku 1999. K tejto pripomienke odvolací súd vyslovil, že uvedené bankovky boli dané do obehu 22. mája 1995 / vyhl. č. 93/1995 Z. z. /. Žalovaná nespochybnila, ani nevyvrátila tvrdenie svedka L. F. o tom, že dohodnutý vklad bol osobne odovzdaný žalovanej za prítomnosti svedka, ktorý túto skutočnosť dosvedčil. Neskôr síce vzniesla ďalšie námietky, ale tieto odvolací súd považuje za účelové.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 1 593,31 eur / 48 000 Sk / zaplatený súdny poplatok za dovolanie. Iné trovy si žalobca nevyčíslil.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné

V Bratislave 27. októbra 2011

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažičková